

— Имай търпѣніе, продума вѣщната, моля ти са имаи търпѣніе; азъ забихъ, но друга една жена помазко хубава, тако ми Немезида, отъ мене, прилѣга моя младъ любовникъ. Азъ произхождамъ отъ племѣ Тирренско най свѣдуше отъ другитъ въ черната магія. Майка ми бѣше вѣщница, и тя показа състраданіе къмъ яростта на дѣщеря си; отъ нейната рѣка зехъ питіето, което бѣше либче за любовника ми, отъ нейнитъ рѣцѣ зехъ отровата която щѣше да затрие съперницата ми. Сводове на пещерата ми, страшни сводове, паднете на главата ми, строшете ка! трепещущитъ ми рѣцѣ размѣниха чашитъ и любовникътъ ми падна мъртъвъ на колѣнитъ ми! Отъ нея минута животътъ ми животъ ли е? остарѣхъ тосъ часъ, и една таенствена и неудържима сила на волята ми насили да претърпя страшно раскайване. Подъ нейното вліаніе търсъ безпрестанно зловерны трѣвдъ, варж ги въ отрова, и фантазіята ми малже и мыслихъ че ги поднасямъ на съперницата си; заради туй пълнѣ чешитъ постоянно като си въобразявамъ че унищожавамъ хубостта ѝ. Съкоги като са събуджъ имамъ предъ очитъ си трепещущитъ членове, распѣнеитъ уста и хлѣтнѣлитъ очи на моего Авла, когото азъ сама убихъ!

Поскърца тѣзи торба отъ кости и страшно са растрепера.

Арбакъ погледжъ на вѣщната съ любопытство и съ презрѣніе.

«Подлежи прочее тѣзи гнусна плѣтъ на чловѣчески страсти, и пламги еше въ нея пламкътъ на любовта който жѣчи Арбака! тѣи смъ създадени сички! Увы! [чловѣческитъ страсти сѣ брѣмьы които свързватъ великитъ чловѣцы съ малкитъ!]» Туй си мисляше той и мѣлчеше докато я гледаше смущена. Горката, тя са въртѣще връхъ стола си на сѣкѣдъ, и стѣкланитъ ѝ очи са впивахъ въ огъня на огнището, а блѣдавото ѝ лице са обливаше съ изобилны слъзы.

— Жаловита панстина е исторіята ти, продума той найподиръ, но силнитъ потрѣсванія принадлежатъ само на младя възраст; времето трѣбаше да ожесточава сърцето ѝи противъ сѣяго чловѣка освѣнь насъ сл. Остави сега тѣзи гнупости на страна и дай пакъ вниманіе на думитъ ми. Заповѣдамъ ти да ми слушашъ во име на сѣщото туй твоє мѣстително чувство, жажда за отмѣстяване ма е довела въ пещератаги. Искамъ да са отържъ отъ единъ хлапакъ, който ми прегради пътя, и презрѣ въшебсвага ми; тѣзи мерсѣхъ ма опустѣніето, лишена отъ умъ и душа и безъ никое друго преимущество освѣнь хубостта, проклетитъ този червей, Главкъ (заглавѣма са на Кодита и на Немезида) трѣба да умре!